

Abstrakt

Nynější ekonomický růst Číny v sobě skrývá následující otázku: Jaký význam hraje velikost ekonomiky států v jejich snaze o regionální hegemonii? Současné poznání argumentuje, že ekonomická síla států je klíčovým indikátorem síly mocenské. Země, které usilují o nadvládu nad regionem, by tak měly být identifikovány dle ekonomických ukazatelů převyšujících své regionální oponenty. Nicméně, v literatuře neexistuje shoda na tom, nakolik tento vztah platí. Úkolem práce je přispět do této debaty položením otázky, zda-li je ekonomický potenciál zemí založený na HDP nutnou podmínkou, postačující podmínkou, či ani jednou z nich, pro regionální dominanci zemí. Na základě analýzy historických dat mezi lety 1700-2010 z regionů Evropy, Severovýchodní Asie a Západní polokoule prezentujeme nový indikátor regionální dominance skládající se z šesti, po sobě jdoucích, stupňů. Následně, použitím „Necessary Condition Analysis” konstatujeme, že ekonomický potenciál je nutnou, nikoliv postačující podmínkou, pro regionální dominanci zemí, a efekt nutné podmínky by se dal označit jako „střední“. Tento závěr je potvrzený i výpočtem ekonomického potenciálu dle indikátoru „GDP * GDP per capita”, který prezentuje Michael Beckley, a indikátoru „Total industrial potential” podle Paula Bairocha.